

17 Νοεμβρίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΙΤΤΑΡΙΔΗΣ,
2. ΑΝΔΡΕΑΣ Ε. ΠΑΦΙΤΗΣ, ΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ  
ΤΟΥ ΩΣ ΑΝΩ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΠΙΤΤΑΡΙΔΗ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΩΝ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΚΑΙ

2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 122/90).

---

Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Σκοπός του νομοθέτη είναι η φορολογία κέρδους από διάθεση ιδιοκτησίας, όπως το κέρδος ορίζεται στον Περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο του 1980 (Ν. 52/80), Άρθρο 2.

5

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται εναντίον της απόφασης με την οποία ο Διευθυντής απέρριψε ένσταση των αιτητών αναφορικά με φορολογία που τους επιβλήθηκε στις 25.8.88, σχετικά με τη διάθεση κτήματός τους. Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι δεν μπορεί να επιβληθεί καμιά φορολογία βάσει του σχετικού νόμου, για το λόγο ότι ο νόμος παρουσιάζει κενό όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού του κέρδους επί του οποίου επιβάλλεται.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι το Άρθρο 2 του Νόμου 52/80, καθορίζει τι αποτελεί κέρδος για τους σκοπούς φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών. Αυτό είναι η διαφορά της αξίας της ιδιοκτησίας κατά την 27.6.78 και του ποσού που αποφέρει η διάθεση της ιδιοκτησίας στην ελεύθερη αγορά. Η θέση αυτή υποστηρίζεται από τη σχετική νομολογία.

15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

*Charalambous v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 68,*

*Apostolou and Others v. Republic (1986) 3(B) C.L.R. 1838,*

5

*Γιάννουλα v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) A.A.Δ. 241,*

*Mazmanian v. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3(E) A.A.Δ. 3361.*

10

### Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία επιβλήθηκε στον αιτητή 1 φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών σχετικά με τη διάθεση κτήματός του.

15

*Π. Λυσάνδρου, για τους Αιτητές.*

*Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

20

*Cur. adv. vult.*

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών με αναφορά φορολογίας 860001 και 860002 και οι δύο ημερομηνίας 9.12.1989.

25

Η φορολογία αυτή επιβλήθηκε στον αιτητή 1 σχετικά με τη διάθεση κτήματός του, στις 25.8.1988. (Ο αιτητής 2 ενεργούσε σαν αντιπρόσωπός του). Ακολούθησε ένσταση κατά των ως άνω φορολογιών ημερομηνίας 19.9.1988, η οποία απερρίφθη με επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 9.12.1989. Εναντίον της πιο πάνω απόρριψης στρέφεται η παρούσα προσφυγή.

30

Όπως αναφέρεται και στην επιστολή ημερομηνίας 9.12.1989, οι αιτητές δεν παρουσίασαν οποιαδήποτε στοιχεία, που να αντικρούουν τον υπολογισμό της φορολογίας που έκαναν οι καθ' ων η αίτηση.

35

Η βάση της παρούσας προσφυγής είναι το νομικό σημείο ότι καμιά φορολογία δεν μπορεί να επιβληθεί βάσει του σχετικού νόμου για το λόγο ότι ο νόμος παρουσιάζει κενό όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού του κέρδους επί του οποίου επιβάλλεται ο φόρος.

40

5 Συγκεκριμένα ο κ. Λυσάνδρου υπόβαλε ότι το κενό, έγκειται στην έλλειψη ορισμού στο νόμο του όρου κέρδος, αφού δεν αναφέρονται οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της διατεθείσης περιουσίας. Το κενό αυτό εισηγήθηκε δεν μπορεί να καλυφθεί αφού μάλιστα πρόκειται για φορολογική νομοθεσία στην περίπτωση της οποίας σύμφωνα με τη νομολογία οποιαδήποτε ασάφεια ή αμφιβολία κρίνεται υπέρ του φορολογούμενου.

10 Η άποψη αυτή δε με βρίσκει σύμφωνο. Το άρθρο 2 του Νόμου 52/80 καθορίζει τι αποτελεί κέρδος για σκοπούς φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών, αυτό είναι η διαφορά της αξίας της ιδιοκτησίας κατά την 27.6.1978 και του ποσού που αποφέρει η διάθεση της ιδιοκτησίας. Η θέση αυτή υποστηρίζεται από τη νομολογία. Σχετική επί του θέματος είναι η υπόθεση **Charalambous v. Republic** (1988) 3(A) C.L.R. 68, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

20 "The Yardstick of taxation is the difference between the value of the land at the date of its disposition (S.10) and, its value on 27.6.1978 (S.6(1)) ...."

Στο ίδιο θέμα αναφέρεται και η υπόθεση **Apostolou and Others v. Republic** (1986) 3(B) C.L.R. 1838, 1839:

25 "The profit was determined by reference to the difference between the sale price and the estimated value of the land on the date fixed by the law, i.e. the 27.6.1978".

30 Σχετική είναι και η υπόθεση **Μαρούλλα Χρ. Γιάννουλα ν. Δημοκρατίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 241, όπου το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι "ο νομοθέτης καθόρισε με σαφήνεια το περιεχόμενο του όρου 'κέρδος' και τον τρόπο υπολογισμού του".

35 Ανάλογη ήταν η προσέγγιση του δικαστηρίου στην υπόθεση **Mazmanian v. Δημοκρατίας** (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3361, όπου ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης είπε τα εξής:

40 "Η ανάγνωση του Νόμου ως σύνολο δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι σκοπός του νομοθέτη ήταν η φορολογία κέρδους από διάθεση ιδιοκτησίας όπως το κέρδος ορίζεται στο Νόμο, δηλαδή η διαφορά της αξίας της ιδιοκτησίας στις 27 Ιουνίου, 1978, από το προϊόν της διάθεσης της ιδιοκτησίας το οποίο κατά τη γνώμη του Διευθυντή θα απέφερε εάν επωλείτο στην ελεύθερη αγορά το χρόνο της διάθεσης - (βλ. Αρθρα 2, 6, 8, 9 και 10, **Μαρούλλα Χρ. Γιάννουλα ν. Κυπριακής Δημοκρα-**

**τίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 241 και Φρίξος Κυριακίδης και άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2904)."**

Για το λόγο αυτό και εφόσον δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ενώπιό μου σε αντίκρουση του υπολογισμού κέρδους, όπως έγινε από τους καθ' ων η αίτηση δεν υπάρχει θέμα επέμβασης του Δικαστηρίου.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*